

Woensdag 22 april 2026

Voorganger: ds. Eline Baggerman - van Popering

Thema: "Tomas en Jezus"

n.a.v. Johannes 20: 24-29

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Wanneer wordt het Pasen bij mensen en hoe gaat Pasen verder? Dat is wat Johannes in zijn evangelie beschrijft. Pasen bij Petrus en de andere leerling, Pasen bij Maria en nu Pasen bij Tomas, genaamd Didymus. Dat betekent tweeling. Een apostel met een tweeling broer of zus, wie is zijn andere helft, daar is van alles over uitgezocht, we weten het niet precies.

Wat – opvalt – hij was er eerder niet bij toen Jezus verscheen aan de leerlingen. En dat feit – dat zet de toon. Hij was er niet bij, hij heeft de opgestane Heer nog niet gezien.

Die afwezigheid en zijn vragen – dat heeft hem getekend. Daardoor is er in de traditie een beeld van Thomas ontstaan als twijfelaar, een mens met twee kanten, en daarnaast – ongelovig, want hij wil eerst zien en dan geloven.

Het is niet makkelijk om een beeld dat over jou en je karakter is ontstaan van je af te schudden of te veranderen – dat kan heel hardnekkig zijn.

Hij, zij, was er niet bij, wordt al snel – hij, zij is er nooit, of is altijd afwezig.

Toch in geloof en hier in het evangelie is dit niet de kern van wie mensen zijn voor God. Het gaat er niet om wat er mist of wat of wie afwezig is, maar veel meer wie zijn wij verbonden met Christus.

En dat is de sleutel voor het begrijpen van dit gedeelte uit het evangelie. De Heer zelf is de sleutel, bij het verstaan, wat doet Jezus, wat zegt Jezus?

Hoe verschijnt de opgestane Heer aan ons? Want daar ligt de kern - in Christus als middelpunt van de schriften.

Hier gaat dat ook zo – de aandacht ligt niet op Tomas, niet op wanneer hij er nou bij is of niet, op de vraag – is hij nou ongelovig of gelooft hij omdat hij ziet.

Nee – de handen en de vingers wijzen ons een richting, naar Jezus toe. Naar de wonden toe in zijn handen en zijn zijde.

Dat is ook wat Jezus zegt tot Tomas – dat zijn dezelfde woorden die Tomas gebruikt: leg je vingers hier en kijk naar mijn handen en leg je hand in mijn zij en geloof! Hij wijst dus niet af, hij vindt het niet raar dat Tomas dit wil, Jezus heeft er geen oordeel over, en zegt eigenlijk gewoon – doe het, kijk maar, raak me maar aan – je kent me toch. Juist die zin over de vingers en handen wordt herhaald en dat is een aanwijzing in de tekst, dat daar de aandacht heen gaat.

Dat brengt ons –bij de wonden en dus het lijden van Jezus – wat Hij heeft gedaan en volbracht. Het laat zien de opgestane Heer is dezelfde als de lijdende Heer. De levende Heer is niet een onaanraakbare super God – hier zien we – de levende Heer toont zijn wonden, zijn kwetsbaarheid en wijst ons – juist daarop. De Heer is te kennen – door die wonden, door de tekenen van het lijden, door wat hij heeft gedaan.

In het zoeken, in het ontdekken – in het doordenken van het geloof – en in vragen en twijfel over geloof, zul je altijd weer uitkomen – hier op dit punt – bij de levende Heer die geleden heeft, die een weg van dienen is gegaan, in plaats van gediend te worden.

En het gaat nog dieper. In de gewonde mens – ontmoeten wij Christus. Die gewonde mens, gewond door het leven, vol met littekens. En dat kun je lang niet altijd zien in de eerste blik, maar we weten het allemaal – omdat we het soms ook zelf zijn. In de wonden ontmoeten we Christus.

En daarom is het zo nodig om barmhartig te zijn, niet met een boog van commentaar en voorwaarden om iemand heen te lopen. Niet met een boog om iemand uit te sluiten

De roep van de gewonde mens is de roep van Christus. De apostel Petrus zegt: Christus heeft voor u geleden, dat is uw roeping.

En daarom – omdat je weet – hij heeft geleden voor mij. Laat Jezus daarom je voorbeeld zijn. En weet – alleen vanuit hem – vanuit de kracht van zijn liefde en door zijn Geest kun je de dingen doen. Dat vormt je kompas naar de wereld toe.

Verbonden met die Heer, met zijn wonden, daar worden wij heel. Wat er niet is, of wat ontbreekt speelt daar niet langer een rol – want bij Hem is vergeving en heling en troost voor ons leven.

Lof zij u Christus

Amen